۱.یسئلونک عن الساعة ایان مرسیها

یکی از مهمترین آیاتی که مسألهٔ احاطهٔ ساعة و قیامت را توضیح میدهد آیهٔ ۱۸۷ سورهٔ مبارکهٔ اعراف است:

> **یسألونک عن الساعة أیان مرساها قل إنما علمها عند ربي لا یجلیها لوقتها إلا هو ثقلت في السماوات والأرض لا تأتیکم إلا بغتة یسألونک کأنک حفي عنها قل إنما علمها عند الله ولکن أکثر الناس لا یعلمون[1]**
>
> **ترجمهٔ مصباحزاده:**
>
> **میپرسند ترا از قیامت که کی خواهد بود وقوعش بگو نیست دانش آن مگر نزد پروردگارم ظاهر نمیکند آنرا در وقتش مگر او گران آمد در آسمانها و زمین نمیاید شما را مگر ناگهانی میپرسند از تو که گویا تو دانائی از راه بسیار پرسیدن از آن بگو نیست علم آن مگر نزد خدا و لیکن بیشتریِن مردمان نمیدانند**

میفرمایی از تو مُرساى ساعة را میخواهند، «مُرسی» محل قرار و استقرار و لنگرگاه است[2]، «**بسم الله مجریها و مرسیها**[3]» راجع به کشتی حضرت نوح ع آمده است.

جواب چیست؟ خوب جواب میتوان داد که میلیاردها سال دیگر صبر کنید! اما قرآن کریم میفرمایی راه را اشتباه رفتید، اگر هزاران میلیارد سال هم صبر کنید، ممکن نیست قیامت را درک کنید، ابتدا باید خداشناس شوید، چرا؟ چون تنها و تنها اوست که میتواند قیامت را آشکار کند، مُرساى قیامت طوری است که نمیتواند در آسمانها و زمین جلوه کند، «**ثقلت في السماوات والارض**»، اگر میلیارد به توان میلیارد سال از زمانهای گذشته و آینده را با هم جمع کنید، باز قیامت نسبت به آنها سنگینی میکند و نمیتوانند قیامت را نشان دهند، و لذا چارهای نیست که وقتی میآید دفعتا(بغتة) میآید، و شما نمیفهمید از کجا آمد؟

> هل ينظرون إلا الساعة أن تأتيهم بغتة وهم لا يشعرون[4]
>
> آيا انتظار ميكشند جز قيامت را كه آيد ايشان را ناگهان و ايشان ندانند

حال اگر توفيق باشد به آيات ديگر توجه ميكنيم إن شاء الله تعالى

---

[1] سوره الاعراف، آيه ۱۸۷

[2] رسوتُ الحديثَ: أحكمتهُ فيما بينك و بين نفسك. و رَسا الجَبَلُ يَرْسُو، إذا ثبت أصلهُ في الأرض. و رَسَتِ السفينةُ: انتهت إلى قرار الماء، فبقيت لا تسير. و المُرْساةُ: أنجر يشد بالحبال فيرسل في البحر (كتاب العين ؛ ج7 ؛ ص290)

يقال: رَسا الشيءُ يَرْسُو: ثبت، و أَرْساهُ غيرهُ، قال تعالى: وَ قُدُورٍ راسِياتٍ[سبأ/ 13]، و قال: رَواسِيَ شامِخاتٍ[المرسلات/ 27]، أي: جبال ثابتات، وَ الْجِبالَ أَرْساها [النازعات/ 32]، و ذلك إشارة إلى نحو قوله تعالى: وَ الْجِبالَ أَوْتاداً[النبأ/ 7]، قال الشاعر:

و ال جبال إذا لم تُرْسَ أوتاد

و ألقت السحابة مَرَاسِيَهَا، نحو: ألقت طنبها، و قال تعالى: ارْكَبُوا فِيها بِسْمِ اللَّهِ مَجْراها وَ مُرْساها من: أجريت، و أَرْسَيْتُ، فالْمُرْسَى يقال للمصدر، و المكان، و الزمان، و المفعول، و قرئ: (مَجْيها و مَرْسيها) و قوله: يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْساها* [الأعراف/ 187]، أي: زمان ثبوتها، و رَسَوْتُ بين القوم، أي: أثبتّ بينهم إيقاع الصّلح.(مفردات ألفاظ القرآن ؛ ص354)

رَسا الشّيءُ يَرْسُو رُسُوّاً وَ أَرْسَى: ثَبَتَ، و أَرْساهُ وه. و رَسا الجَبَلُ يَرْسُو إذا ثَبَتَ أَصلهُ في الأَرض، و جبالٌ رَاسِياتٌ. و الرَّوَاسِي من الجبال: الثَّوابتُ الرَّواسخُ؛ قال الأَخفش: واحدتها رَاسِيَةٌ. و رَسَتْ قَدَمُهُ: ثَبَتَتْ في الحَرْب. و رَسَتِ السَّفِينَةُ تَرْسُو رُسُوّاً: بَلَغَ أَسفلُها القَعْرَ و انتهى إلى قرارِ الماء فَثَبَتَتْ و بقيت لا تَسير، و أَرْساها وه. و في التنزيل العزيز في قصة نوح، عليه السلام، و سفينته: بِسْمِ اللَّهِ مَجْراها وَ مُرْساها(لسان العرب ؛ ج14 ؛ ص321)

[3] سوره هود، آيه ۴۱

[4] سوره الزخرف، آيه ۶۶

بازبينى #1
ايجاد شده 7 آوريل 2025 13:45:38 توسط ... .
به روزرسانى شده 7 آوريل 2025 13:47:13 توسط ... .